Ч. 160. Середа 31 (18) липня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Стан австро-угорскої угоди. — З'їзд монархів. — І Чорногора ворохобить ся. — Справа македоньска.

„Magyarorszag" доносить, що переговори угодові Угорщини з Австриєю добігли вже до кінця а хоч ще угода не зовсїм полагоджена, то таки можна за факт уважати, що договір митовий і торговельний з Австриєю вже виготовлено і що готові також постанови в справі орґанізациї мирового суду. З урядового комунікату, виданого о послїдній конференциї мінїстрів обох половин держави, виходить, що справа митова і торговельна ще не зовсїм полагоджені і що лишили ся деякі подрібні справи, котрі будуть залагоджені аж у вересни. Се однак, видко, не стоїть на перешкоді заключеню угоди в головних рамах, бо як доносить „N. fr. Presse", угорский президент мінїстрів Векерле вчера перед своєю авдиенциєю у цїсаря в Ішли заявив в розмові з кореспондентом згаданої ґазети, що має надію, що тепер Австрия і Угорщина дійдуть вже до порозуміня.

Die Zeit довідує ся, що анґлїйский король Едвард приїде дня 18 серпня до Ішль в гостину до цїсаря Франц Йосифа І, а перед тим ще стрітить ся з цїсарем Вільгельмом II дня 14 серпня у Вільгельмсгиге. Послїдна стріча анґлїйского короля з австрийским цїсарем відбула ся перед двома роками дня 15 серпня. Як тоді так і тепер король поїде з Ішля до Маріенбаду.

Берлиньскі ґазети подали були сими днями звістку, що десь на мори коло Ґданьска відбуде ся в перших днях серпня з'їзд цїсаря Вільгельма з царем Николаєм. На то заявив російский ґенеральний консуль в Ґданьску, що він не має о тім анї урядового анї приватного повідомленя. Коли ґазети подають звістку, що з'їзд той має ся відбути в днях 5 і 6 серпня, то може се має значити час після календаря старого стиля отже дні 18 і 19 серпня. Дальші вісти з Берлина з добре поінформованого жерела доносять, що в справі стрічи монархів відбуває ся межи Берлином а Петербургом дуже оживлена виміна депеш, але доси ще не постановлено нїчого рішучого в сїй справі. Після нинїшних депеш з Берлина потверджує ся вість, що з'їзд цїсаря Вільгельма з царем Николаєм відбуде ся дня 3 або 4 серпня в Свімінде. Присутними притім з'їзді будуть канцлєр нїмецкої держави кн. Більов і російский мінїстер справ заграничних Ізвольский. Зі взгляду на той з'їзд змінено плян маневрів нїмецкої фльоти, котра буде відбувати вправи в стріляню коло Свінемінде.

По конституциї має й Чорногора свою революцию, хоч трохи відмінну як російска. Чорногорска революция має своє жерело у велико-сербскій ідеї і єї піддержує сербска пропаґанда, ведена вже від довшого часу з Білграду. З Цетиня доносять: Недавно тому видано в Білградї відозву до народу, підписану „Чорногорска Молодїж", а взиваючу Чорногорців до революциї. Сю відозву занесено потайком до округа Дробняці, положеного на північно-всхідній границї Чорногори. Чорногорске правительство довідало ся о тім і вислало поліцийного урядника, котрий мав вислїдити, хто приніс ту відозву до краю і роздавав єї людем. Тимчасом яких 200 селян окружило канцелярию того урядника і на завізванє бувшого посла сьвященика не дали єму переводити ревізиї. Урядник для заведеня порядку завізвав тоді войско на поміч, але оно відмовило послуху і не хотїло помагати арештувати селян. Закінчило ся остаточно на тім, що старшину, котра підбунтувала вояків, поставлено перед воєнний суд, котрий засудив єї на кілька лїт вязниці а вояки так само одержали кару. На тім закінчила ся революция, але з нею не закінчила ся й обава чорногорского правительства, бо революцийний рух запанував не лиш серед са-

---

9)

Шерльок Гольмс при роботї.

Нові оповіданя — Конана Дойле.

(Дальше).

Серед такої розмови дійшли ми до нашого дому при Бекерстріт. Гольмс пішов сходами на гору, а коли отворив двері від своєї комнати, не хотїв вірити своїм очам. Коли я зиркнув єму понад плече, здивував ся й я також не мало. Єго брат Мікрофт сидів з циґаром в зубах на єго кріслї.

— Ходи сюди, Шерльоку! Ходіть сюди! — відозвав ся він, сьміючись з наших здивованих лиць. — Ти не сподївав ся, Шерльоку, що у мене знайде ся тілько енерґії. Але то отся справа тілько менї єї додала.

— А тиж як сюди зайшов?

— Я перегонив вас дорожкою.

— Чи показало ся щось нового?

— Я дістав відповідь на мою оповістку.

— Ага!

— От видиш, наспіла в кілька мінут по тім, як ви пішли.

— І щож в ній сказано?

Мікрофт Гольмс вийняв картку паперу.

— Ось она — сказав він — написана пером на чисто шматянім папери з орлом, рукою якогось слабосильного чоловіка в середнім віці. Она звучить:

„На Вашу оповістку з нинїшного дня позволяю собі подати вам до відомости, що знаю досить добре дотичну даму. Коли схочете навідати ся до мене, то я міг би подати Вам дещо точнїйшого о сумній історії єї житя. Она мешкає тепер в Де Міртле в Бекенгем. Ваш прихильний Дж. Давнпорт".

— Єго письмо наспіло з долїшного Брікстона — сказав Мікрофт Гольмс. — Як ти думаєш, Шерльоку, чи не поїхати би нам тепер до него і казати єму розповісти собі щось докладнїйшого?

— Мій любий Мікрофте! Житє брата єсть цїннїйше як істория сестри. Я гадаю, що нам би піти до Скотленд Ярд і там вступити до головного уряду поліцийного, взяти звідтам з собою інспектора Ґреґзона і безпроволочно вибрати ся до Бекенгем. Знаємо, що розходить ся о житє чоловіка, а кожда година проволоки може смерть для него значити.

— А не взяти би по дорозї пана Меляса з собою? — предложив я; — може нам буде товмача потреба.

— Знаменито! — сказав на то Шерльок Гольмс. — Пішли хлопця по дорожку і можемо зараз їхати. — Коли він так говорив, витягнув шуфляду із свого бюрка і всунув револьвер до кишенї. Бо, бачиш — сказав він, коли я глянув допитливим оком на него — по тім всім, що ми довідали ся, маємо до дїла з людьми готовими до всего.

Вже було добре змеркло ся, коли ми заїхали на Пель Мель і станули коло помешканя пана Меляса. Єго не було дома. Якийсь панок був у него — сказали нам — і оба відтак вийшли.

— А не можете менї сказати, куди? — спитав Шерльок Гольмс.

— Не знаю — відповіла жінка, котра нам отворила. — Знаю лиш, що він з тим паном від'їхав возом.

— А той пан, коли був прийшов, не казав, як називає ся?

— Нї, не казав.

— Чи то був може високий, хороший мужчина з чорним волосєм?

— О нї, то був низький з очицями, з гранчастим лицем, але дуже ввічливий, бо сьміяв ся через цілий час, коли розмавляв.

— Спішім! — відозвав ся Шерльок Гольмс, не тратячи дальше анї одного слова. — То не жарти — запримітив він, коли ми знову посїдали до дорожки. — Дістали Меляса знову в свої руки. У него нема фізичної відваги, як то доказав своїм поведенєм послїдної ночи. Той злодюга умів єго від першої хвилї зовсїм застрашити. Без сумніву потребують єго помочи яко товмача; але відтак схотять єго, як они то кажуть, покарати за єго „зраду".

Ми мали надію поїздом так само скоро або ще скорше як возом заїхати до Бекенгем. Але в головнім урядї поліцийнім потягнули ся довше як годину, заким ми знайшли інспектора і залагодили формальности, без котрих не вільно би нам було війти до дому. Було три чверти на десяту, заким ми доїхали до Льондон Брідж, а пів до одинайцятої, заким нас чотирох висїло в Бекенгем. За пять мінут їзди дорожкою станули ми перед Де Міртлес — великим понурим будинком, що стояв трохи подальше від гостинця в належачім до него городї.

мої чорногорскої молодїжи, котра учить ся в Білградї, але й межи старшими Чорногорцями а між тими есть в Чорногорї досить неспокійних елементів.

„Morning Post" пише в македоньскій справі: Всяка пожиточна акция, до якої приступає Велика Британія що до Македонії, мусить виконувати ся з повною розвагою і то не лиш зі взгляду на становище Туреччини в Европі, але також і з огляду на границї, які поставлені Великій Британії вже длятого, що она лиш одною з тих держав, з котрих кожда веде свою окрему полїтику супротив Туреччини. Теперішний найбільше піддержуваний плян есть такий, щоби Туреччинї наложити реформи, котрі би держави могли контролювати. То не має ніякого вигляду на успіх, бо султан заєдно підозріває, що кінцем всего есть відобрати єму землї і длятого буде він всякій реформі ставити опір. Ті, що познакомлені з відносинами, сумнївають ся, що за помочию жандармерії настане якась поправа. Тота жандармерия, що стоїть під европейскою контролею, має що найбільше 5000 мужа і оперує в краю, в котрім турецка армія числить 100.000 мужа на папери, а не менше лиш 60 тисяч мужа в дійстности. Але хочби остаточно й можна переконати султана, що полїтика держав есть честна супротив него, то все ще позістають місцеві круги, котрі суть переконані, що їх край, скорше чи пізнїйше буде поділений між Грецию, Болгарию і Сербію та перестане бути провінциєю оттоманьского цїсарства. Коротко сказавши: Македонія есть краєм конфліктів чувств і ідей, котрі так глубоко закорінили ся, що ніяка полїтика не може тепер стреміти до чого иншого як лиш до палїативних средств і що першим услівєм для успіху з тими средствами есть: бути справедливими супротив Турків, оцїнюючи по щирости трудність їх положеня.

Новинки.

Львів, дня 30-го липня 1907

— **Іменованя і перенесеня.** П. Мінїстер справедливости перенїс судию повітового Бол. Гучиньского в Порохнику до Радимна, а секретарів судових: Едв. Дзюбановского в Огиві до Бережан, дра Герм. Плянера в Станиславові до Львова, Володим. Новосядловского в Олеську до Золочева, дра Фр. Мішалека в Яворові до Львова, дра Каз. Мошиньского в Косові до Золочева, Йос. Гайльгофера в Угнові до Тернополя, Володим. Река з Мельницї до Бережан, Стан. Данця в Бурштинї до Станиславова, Ів. Сосенка в Радехові до Коломиї, Володим. Йойка в Глинянах до Золочева і Авг. Безуха в Яблонові до Сянока. — Секретарями судовими іменовані ад'юнкти судові: Теофіль Костистяньский в Судов. Вишни для Яворова і Деодат Норсесович в Косові для Долини. — П. Мінїстер рільництва іменував люстратора лїсів Риш. Навратїля радником лїсництва, а управителїв лїсів і доменїв державних: Авт. Яворского, Ал. Валенту і Брон. Липиньского люстраторами лїсів.

— **Дрібні вісти.** П. Намістник надав Володимирови Радзикевичеви, студентови III. року фільософії на львівскім унїверситетї, опорожнену стипендию з фонду наукового, призначену для молодїжи рускої народности в сумі річних 210 кор. — Николай Бодруґ з Березова вижного, одержав на львівскім унїверситетї степень доктора прав. — У Львові вибух страйк робітників канальних. Кальники домагають ся підвисшеня платнї. — В селї Магометанское на Кавказї померла вдовиця Гаір Гаґалова, проживши 140 лїт (аж не хоче ся вірити!) На її нагробнику виписано, що лишила по собі 378 потомків від 6 її синів і 4 дочок. — Рускому товариству співацкому „Боян" у Львові признав Виділ краєвий 700 корон одноразової запомоги. — Проф. унїверситету др. Милькович, звістний наш учений, історик і археольоґ, знаний із своїх праць і за границею, розпічне у вересни с. р. розкопи на горі Цецина під Черновцями. Гора ся має свою назву від римского вожда Цецина, котрий був командантом римскої залоги на укріпленій позициї в сїм місци, де під ту пору ішла вже граница римскої держави. Коли не помиляємо ся, то у вісїмдесяти роках минувшого столїтя при набираню каміня з тої гори знайдено там важні і цїнні памятники з давних римских часів. Римский меч і золотий диядем мають знаходити ся в черновецким музею. — В недїлю перед полуднем, якийсь пяниця Яков Недзвецкий, викликав в костелї Бернардинів у Львові велику галабурду, почавши скрикувати на цїле горло, а коли один із сьвященників ся зазвав, щоби він успокоїв ся, Недзвецкий ще й зганьбив сьвященика. Остаточно полїция взяла пяницю в свої руки. — На властителя реальности на Знесїню, Ів. Балтаровича напав на ул. Божничій якийсь злодюга і витягнув єму з кишенї срібний годинник з золотим ланцушком вартости 190 корон.

— **Огнї.** На львівскім підгородю званім „на Ялївци" за личаківскою рогачкою згорів онодгашної ночи партеровий дім, власність Патиняка. Шкода есть значна, бо дім був обезпечений лиш на 700 кор. Підчас того огню вкрадено льокаторови того дому п. Ігн. Кохови золотий годинник з ланцушком, вартости 300 кор. Огонь, як стверджено був, підложений. — В середу згорів в Пальтінοсї коло Ґураґумори на Буковинї паровий тартак, власність фірми Якова Ґрайнера в Будапештї. Шкода виносить около 500-тисячів корон. Згорїли також зложені коло тартаку запаси кругляків. Тартак був забезпечений на 180-тисячів. — Дня 24 с. м. вибух пожар в само полудне в селї Кадлубисках, пов. брідского і за пів години знищив 10 господарств зі всїми будинками. Повне признане належить ся огневій сторожи „Сокіл" з поблизького села Дубе, котрому належить завдячити, що огонь не розширив ся. Шкода обезпечена в „Днїстрі" на 6.440 кор. — На двірци в Темешварі вибух сеї ночи огонь і знищив товари в магазинах вартости 400.000 корон; між иншим згоріло 100 бочок нафти. Два пожарники тяжко попекли ся. — З Ню-Йорку доносять: У всхідній части середини міста вибух вчера огонь в будинку високім на шість поверхів; підчас огню згинуло 20 людий, а 30 поранило ся більше або менше тяжко. Жертвами пожежі стали ся по найбільшій части Італїянцї. Кількох з них вискочило вікнами на улицю, а инші згоріли в огни, заким поміч наспїла. — Вчера рано вибух огонь в Льонґбіч на Льонґ Айленд коло Бруклїна в найбільшім готели на побережи Атлянтийского океана. 800 гостий могло лиш з великим трудом уратувати ся.

— **Тов. „Просьвіта" і педаґоґічне в Теребовли** оголошує конкурс на рік 1908 на поміщене 20 хлопцїв до бурси в Теребовли. Ученики ґімназияльні мають першеньство, а потім з 4-ої народної кляси. Услівя 10 корон місячно і назначені зарядом віктуали. Подаия вносити до 15-го серпня 1907 на руки каси „Поміч" або. о. Маркевича в Теребовли. — За заряд бурси: *Витовт Целевич. Лещишак.*

— **Виділ філії тов. „Просьвіта" в Станиславові** розписує отсим конкурс на принятє 30 питомцїв до своєї ремісничо-промислової бурси в Станиславові. Услівя принятя слїдуючі: 1. Батько або опікун питомця мусить бути членом тов. „Просьвіта". — 2. Оплата місячна за цїлковите удержане виносить 16 кор. і може бути заступлена натуралїями. — 3. Батько або опікун питомця мусить виставити письменну заяву, що з'обовязує ся платити точно з гори кождого місяця визначену

Ми відослали дорожку назад а самі пустились до того дому.

— У всїх вікнах темно — запримітив інспектор. — Здає ся, як би в тім домі нїхто не мешкав.

— Наші птицї вилетїли і гнїздо порожне — сказав Шерльок.

— Длячого так гадаєте?

— Бо в послїдних годинах виїхав звідси тяжкий віз з набором.

Інспектор засьміяв ся. — Я видїв слїди від коліс при сьвітлї лямпи над брамою від подвіря. Але звідки взяв ся тут віз з набором?

— Ви може видїли тоті самі слїди з противного боку, значить ся з того, куди віз в'їздив. Але тоті, що лишили ся від виїзду, були далеко глубші — так значно, що можемо сьміло сказати, що то мусїв бути віз з тяжким набором.

— Що до напряму, то може ви трохи лїпше видїли як я — сказав інспектор, здвигнувши плечима. — Двері буде трудно виважити. Але побачимо, чи може хтось нас не вчує.

Він почав стукати і дзвонив, але без успіху. Гольмс відійшов був тихцем, але за кілька мінут вернув знову.

— Я отворив одно вікно — сказав він.

— Дякувати Богу, що ви, наче Гольмс, за полїцією а не против неї! — запримітив інспектор, коли побачив, як штучно і зручно мій приятель повідсував засувки. — Ну, я гадаю, що серед таких обставин можемо зайти, не чекаючи, аж нас запросять.

Один за другим влїзли ми до просторої комнати, очевидно тої самої, в котрій був пан Меляс. Інспектор засьвітив свою лїхтарню і при її сьвітлї могли ми побачити обоє дверий, плюшові крісла, лямпу та япаньску зброю, як то нам все товмач описав. На однім столї стояли дві склянки, порожна фляшка з горівки і останки вечері.

— А то що? — спитав Гольмс нараз.

Ми станули всї тихо і слухали. Якісь тихі стони чути було десь понад нашими головами. Гольмс кинув ся до дверий і вибіг до сїний. Той страшний голос доходив з першого поверха. Він побіг сходами на гору, інспектор і я побігли й собі за ним, підчас коли єго брат Мікрофт ішов також так скоро, як то єму єго маса тїла дозволяла, та сопів поза нами.

На поверсї побачили ми троє дверий перед собою, а із середних добував ся той злощасний голос, котрий то притихав якимсь тихим муркотанєм, то ставав сильнїйший а тодї здавало ся, мов би хтось заревів пронцибаючим голосом. Двері були замкнені, але ключ був в дверех з надворку. Гольмс отворив їх борзо і вбіг до середини, але й в тій хвили вибіг, держачись рукою за горло.

— То камінний вугль! — відозвав ся. — Ще лиш трошки часу а все вияснить ся!

Ми заглянули до середини, але могли лиш побачити, що якесь слабе сьвітло походило лиш від якоїсь синявої полуміни, котра блимала з малої мосяжної посудини на середині комнати. На земли робив ся від неї якийсь блїдий, несамовитий круг сьвітла, підчас коли ми серед тої темноти, що як би пізний сумерк повняла прочу часть комнати, побачили невиразний зарис двох припертих до стїни постатий. Крізь отверті двері виходив страшно їдкий дим, від котрого нам аж духу вже не ставало і ми закашлювали ся. Гольмс відбіг до дверий від сходів, щоби відотхнути сьвіжим воздухом, відтак двома скоками вбіг до комнати, отворив вікно і викинув посудину з вуглем на город.

— За мінуту можемо увійти — сказав він задиханий, прибігши знову до нас. — Де сьвічка? Сумнїваю ся, чи ми в сїм воздусї будемо могли сїрничок запалити. Держи сьвічку в дверох, Мікрофте, а ми їх винесемо! Ану, берім ся!

На ті слова кинули ся ми до середини, вхопили затроєних і винесли їх до сїний коло сходів. Оба були без памяти, губи мали синї, лиця напухлї, очи висаджені на верх. По викривлених чертах одної жертви могли ми ледви розпізнати товмача, з котрим ми перед кількома годинами були разом в клюбі Діоґена. Єго руки і ноги були повязані шнурами а над оком видко було великий синець. Другий, котрого також були звязали, був то мужчина високого росту, такий винидїлий, що на нїм були лиш шкіра і кости а єго лице було чудачно поліплене плястрами. Він вже перестав був стогнати, коли ми єго поклали; для него бодай ми вже прийшли були за пізно. Але пан Меляс ще жив. Якраз за годину удало ся нам при помочи амоняку і горівки довести єго до того, що він отворив очи а я міг з повною сьвідомостию тїшити ся з того, що моя рука відтягнула єго від берега тої темної долини, в котрій сходять ся всї дороги тут на земли.

(Дальше буде).

їм квоту. — 4. Батько або опікун питомця мусить зложити одноразово 5 кор. на інвентар і пране. — 5. Першеньство мають бувші питомції сеї-ж бурси, если заплатили залеглости за минувший рік шкільний. — 6. Подання належить вносити до 15 серпня с. р. на руки голови філії тов. „Просьвіта" в Станиславові п. дра Володимира Яновича, лікаря в Станиславові.

— **Трийцять літ в неволи.** Три Турки: Чоляк Гуссеін, Мулла Мехмед і Якуб Ахмед, всї три родом з Малої Азії із сторін коло Смирни, пішли були в 1877 на послідну війну против Москов (Москалів). Всї три не вернули вже з неї, нїхто не знав про них нїчого сказати, а родина і знакомі уважали їх за погибших. Але они жили. Насамперед яко зранених плінників завезли їх Москалі до шпиталю в Ростові. Тут затужили они за своїми сторонами і втекли з Ростова, скоро лиш вилїчили ся. Тепер же блукали ся як дикі зьвірята в чужім краю, аж їх знову зловили і за кару засудили на 5 літ в Сибір. Коли їх туди вели, они втекли знову ще з двома иншими товаришами, отже разом було їх пять. Тамті два однак наївшись кіньскої падлини погинули, а три Турки дістали ся знову в руки російских жандармів. Їх ставили знову перед воєнний суд і сим разом засудили на 25 літ до примусової роботи і на поселене на Сахалинї. Пятнайцять літ працювали Турки в копальнях на Сахалїнї, аж указ царя дарував їм останок кари. Всї три осїли відтак в селї Косунаі межи бідним народом, котрий — як то розповідає турецка ґазета „Гідмет" — анї не Хінцї анї Японцї (очевидно Аіни) і живе в дуплавих деревах, їздить кількома псами запряганими до санок і убирає ся в кожі з псів. Тут жили они вісїм лїт, аж одного дня прийшли японьскі вояки, розповідали про війну з Росиєю і всїх трох чужинців забрали до Японії. В Японії настали добрі часи для трох Турків, бо їх уважано за союзників японьских. Особливо добре діяло ся Якубови Ахмедо, що хлописко як дуб і між малими Японцями виглядав як велит. Японцї не могли досить надивити ся на него, обводили Турків по Токіо, позволили їм один день вишукати у всїх маґазинах, чого їм потреба і наконець дали їм гроший, щоби они вертали до рідного краю. Так стали они одного дня в Смирнї, але там вже їх нїхто не знав. В свої їх селах не мали що робити, бо ґрунтів і маєтків не мали а свояки сказали — нехай прийдуть, коли хотять. Всї три старі вояки не хотїли бути тягаром для свояків. Власти смирненьскі донесли о тім султанови а той казав дарувати воякам дімок а щоби мали в нїм з чого жити, визначив для кождого з них по сто пястрів (21 К) місячної пенсиї. Тепер по трийцяти лїтах неволї сидять они знову між своїми в турецкій каварни, попивають чорну каву та курять парґіле.

— **Діяльність нового парляменту в числах.** Палата послів відбула 20 засїдань, а палата вельмож 5. Правительственних предлог вплинуло 17. Запомогових внесень зголошено 184, звичайних внесень 247, інтерпеляций 577. Рускі посли поставили 25 внесень. Правительство відповіло на 20 інтерпеляций. Судових письм о видачу послів вплинуло 27.

† **Померли:** В суботу помер у Львові доцент львівского унїверситету і кустош бібліотеки Оссолїньских др. Александер Гіршберґ, уроджений в 1847 р. — Гонората з Гладиловичів Юстиянова, властителька почти в Родатичах, померла 28 с. м.

Телеґрами.

Ішль 30 липня. Векерле був вчера у Є. В. Цїсаря на авдиенциї і здав звіт із справ біжучих. Авдиенция тревала півтора години. Пополудни виїхав др. Векерле з Ішль.

Прага 30 липня. Заповіджене видалене помічників рукавичничих нинї переведено. Відбули ся переговори в справі полагодженя справи.

Відень 30 липня. На Полудневій зелїзници буде заведене з днем 1 жовтня підвисшене тариф на лїніях льокальних.

Прага 30 липня. Чеські социялїсти відбули в недїлю перед полуднем і по полудни три збори, в котрих взяло участь около 4000 осіб. Тематом нарад була минувше сесия Ради державної і реформа виборча до сойму. Промавляли посли Немец, Соукуп і Гудец; відтак ухвалено домагати ся загального голосованя до сойму і предложити сей постулят з'їздови партиї, котрий відбуде ся в слїдуючім місяци в Пільзнї.

Париж 30 липня. Після послїдних виказів вибрано до рад ґенеральних 253 консерватистів, 10 націоналїстів, 137 поступовців, 297 републиканів з лївиці, 555 социялїстів і радикальних социялїстів.

Париж 30 липня. При виборах до рад ґенеральних вибрано після вислїдів знаних до півночи: 40 консерватистів, 53 проґресистів, 1 умірених, 181 републиканів з лївиції і радикальних социялїстів, 8 независимих социялїстів. Консерватисти зискали 7, стратили 14 мандатів; проґресисти зискали 6, стратили 26; републикани і радикали зискали 40 стратили 11; социялїсти зискали 2, стратили 1. Феррулья, сценсіонованого бурмістра в Нарбонї вибрано знову до ґенеральної ради.

Париж 30 липня. Президент кабінету Клемансо приймив депутацию з кількох полудневих департаментів і заявив, що правительство готове поробити всякі зарядженя в цїли успокоєня людности, перед тим однак мусять всї вернути на законну дорогу.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — **після часу середно-европейского.**

Примітка. Грубі числа **означають поспішні поїзди**; нічні **поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером** до 5 год. 59 мін. **рано.**

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави руской 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).